

Babiš aneb spleť žánrů nadutého nevzdělance

Jako by u nás různí lidé mluvili různými jazyky a tím pádem vnímali realitu diametrálně rozdílně. Dnes a denně nám to předvádí mediální „superstar“, toho času dočasný správce našich daní v pozici předsedy vlády. Není to dáno jenom jeho nedokonalou češtinou, on se jakoby pohybuje v jiném časoprostoru. Zdánlivě s ním neotřese vůbec nic, ani citace z trestních spisů, ani rozhodnutí odvolacích soudů, ani nálezy evropských auditorů, ani sto tisíc lidí na Václaváku, prostě vůbec nic. Jasno mají ve věci i jeho lokajové a fandové. Pro ně je jejich teflonový oligarcha produktem kultu osobnosti, a tudíž k němu vzhlížejí jako k emotivnímu symbolu, který naplňuje jejich životy. Na důkazy o jeho očividných křivárnách mají ihned vysvětlení. On to přeci dělá pro jejich dobro a ostatní taky lhali a kradli, takže sorry jako.

Bylo by jistě užitečné, kdyby se jednou na školách vyučoval studijní předmět demagogie a populismus. Základním textem výuky by se staly sebrané spisy Marka Prchala, alias Andreje Velikého s názvem „Čau lidi“. Jestli je tahle lidová strunka tím pravým odrazem většinové společnosti, tak nám není pomoci. Nic proti divákům televízí Šlágř a Barrandov, nic proti čtenářům produkce Mafry, Blesku a divákům nekonečných telenovel, případně fandům Michala Davida. Nic proti některým obyvatelům bývalých Sudet, nic proti mnoha jiným konzumentům agrofertí produkce...Jenže i oni jednou prozřou a realita dožene i je, ale společné ztráty pak budou podstatně vyšší.

Předseda české vlády má v civilizovaném světě pověst barbarského desperáta, který nectí žádná pravidla. Bohužel pak někteří obdobně hodnotí i naši zemi jako celek. Právě proto je tak důležitá zpráva, kterou o nás do světa vysílají záběry z protibabišovských demonstrací. Významný počet lidí vyslal zřetelný signál. Je velmi důležité, že se akce občanského vzdoru a sebeobranu neodehrávají jen v Praze, nýbrž doslova po celé republice. Pražské imaginární kavárny se spojily s venkovskými hospodami, kterých díky dnešní vládě ubývá. To je jediná správná cesta, a je třeba ji prohlubovat o ještě jeden level níže a rozbít tu zeď tmářství, stvořenou z obludné manipulace vlkodlaka a jeho motivovaných zbrojnošů.

Česko není Agrofert. Zatím. Doufejme, že nikdy ani nebude, i když jsme k tomu neměli moc daleko. Kritických hlasitých projevů nevole přibývalo a projevuje se to i očividnou nervozitou a nevrlostí náčelníka. Bude se to stupňovat. Jeho zběsilá agresivní obrana však bude nakonec kontraproduktivní, a podle mého již je. Osvědčené figle nefungují jako dříve. Občanský vzdor se dokázal spojit a našel společnou řeč. To je hlavní devíza dnešního poselství z mnoha našich náměstí. Je nejvyšší čas, aby na tento posun reagovala i demokratická politická opozice. Je třeba ji vzkázat, že nyní nejde o to, kdo z nich je větší liberál či konzervativec, jestli v politice upřednostňujete ten či onen detail, jestli jejich partaj existuje sto anebo deset let, jestli mají takovou či makovou vlajku. Teď jde o obhajobu a následnou rehabilitaci politiky jako takové. Je třeba se postavit na ochranu politiky jako definičního pojmu, který Babiš zrušil (snad jen dočasně), aby mohl uchvátit celý stát. On politiku nepotřebuje. Ona pro něj byla jen nástrojem k uchopení moci a pozice pro svůj sobecký zájem. Byla to pro něj jen zisková investice. Vše ostatní je jen šaráda, ďábelská hra, kterou s námi se všemi hraje. On politiku nesnáší, on jí pohrdá.

Je nejvyšší čas, aby se demokratická opozice spojila v jeden demokratický volební blok. Na další rozdíly mezi nimi bude čas až poté. Navrhoval bych utvořit společnou stínovou vládu a jedním silným hlasem rozbít ten nedemokratický blok Babiše, komunistů a nahnědlých okamurovců, v kterém nedůstojně asistuje zoufalý Hamáček, který se tváří, že nechápe, o co jde. Vážená demokratická politická opozice, najděte spíkra vzdoru a buďte ve své kritice neústupní a zároveň nabízejte další konkrétní kroky

k návratu ČR mezi normální civilizované země, z nichž nás Babiš v tandemu se Zemanem vyautovali (snad jen dočasně). Buďte pro své budoucí voliče srozumitelní a čitelní. Opusťte nyní politickou polořeč náznaků a symbolů a mluvte jasně i pro méně zasvěcené posluchače, neutápějte se v nepodstatných jednotlivostech, kam by vás rád sok zatlačil. Je to tvrdý souboj a na hrubý pytel platí jen hrubá záplata. Spojte váš vzdor s občanskými protesty, a podpořte je ve společné snaze se zbavit nebezpečné, jakože ideologie vládnutí, tedy babišismu.

Babiš si plete žánry a dělá to vědomě a plánovitě. Pokud mu projde i likvidace politiky, tak mu projde vše, a my se ocitneme v jiné východoevropské agrofertí realitě, což by byla fatální prohra nás všech. Žijeme ve zlomové době. Dnešní chyby a omyly, různé osobní ješitnosti a sobeckosti by nás mohly přijít hodně drahó a náprava by pak byla nejen bolestná, ale trvala by zase jednu generaci. Babiš je ve své nevdělané nadutosti docela čitelný. Nelze ho podceňovat, ale není vůbec žádný důvod se k němu chovat jako k neporazitelnému fenoménu. Chyby demokratické politiky přispěly k jeho dnešní produkci. Takže je čas na nápravu. Ba co víc, je již pár minut po dvanácté.

Jsou jen dva možné přístupy. Buď o změnách jen sníme a vedeme řeči anebo je reálně uskutečníme. Správně je varianta druhá. Jedině tak se podaří překonat období, kdy se část našich spoluobčanů nechala zhypnotizovat obludnou lží mystifikátora Bureše. Éra hřmotných hulvátů musí jednou skončit, čím dříve tím lépe, máme již zpoždění...

Petr Havlík, 10.6.2019